tek az edények a húsvéti nyúl és barátai végnélküli uzsonnáján és felhangzott a királyné rikácsoló hangja, amint megparancsolja, hogy üssék le szerencsétlen vendégei fejét. Tüszszentett a disznóképű baba a hercegnő ölében, mialatt csörömpölve röpködtek tányérok és tálak szerteszét, a griff még egyet kiáltott, még egyszer megcsikordult Gyik Feri palavesszője, az elnémított tengeri malacok éljeneztek. Tele volt a levegő hangokkal és a távolból idehallatszott a szegény hamis teknősbéka zokogása.

Csukott szemekkel ült és ő is Csodaországban érezte magát. Pedig tudta, ha kinyitja a szemét, ostoba valósággá változik minden. A susogó füvet a szellő símogatja, a tavat a hajladozó nád fodrozza, a teáscsészék csörgése a hazatérő nyáj kolompolása, a királyné éles hangja a pásztorfiu kiáltása. A baba prüszkölése, a griff ordítása és a többi furcsa zaj a szomszédos major nyüzsgő, zavaros lármája csupán, a hamis teknősbéka zokogása pedig távoli csorda bőgése.

Azután elképzelte, hogy kis huga felnő és nagy korában épp ily egyszerűen és tisztán fogja megőrizni gyermeki szívét. Mesélni fog magáról a gyermekeknek, akik nagy, kiváncsi szemüket rászögezve fogják hallgatni a különös regéket, talán éppen ezt a régi-régi álmot Csodaországról. Át fogja érezni a kicsikék egyszerű bánatát és örömet fog találni egyszerű örömükben, mert eszébejutnak gyermekévei és sok boldog nyári napja.

Tartalomjegyzék.

	Oldal
Tapsifüles oduja	5
A könnyek tava	15
Kókuszverseny és egy történet, amely olyan hosszú, mint az egér farka	25
Gyík Feri küldetése	34
A hernyó tanácsa	46
Egy disznó, sok bors	58
A bolond uzsonna	71
A királyné krokettje	83
A hamis teknősbéka meséje	95
A ráknégyes	107
Ki lopta el a tortát?	117
Alisz tanusága	126